

Panorama

– Kadir Koca · 02 Mayıs 2016

PANORAMA

Paçozlaşmış düzende, insan kemik ve etten,
Granitten vicdanlar, eser yok, merhametten,
Yırtık haya perdesi, uçmuş mahremiyetten;
Kaldırımında üç para, körpecik narin canlar;
Kudurmuş bir köpekçe,sarıyor heyecanlar

Kalbinde mühür solmuş, yüce Kuran elinde,
Zikir, beyne ulaşmaz, akli fikri belinde,
Dün münafık sapığın, gözü vardı gelinde;
Bu gün çıtayı aştı, şimdi revaç oğlanlar;
Azgın şehvet kolunda, saf çaresiz sübyanlar

Lut kavminden bakiye, Gobi'den alçak cürüm
Ekranında üç güncük kir, keza insaf kötürüm,
Ya bu tefsir safsata ya idrakten bücürüm,
Ayıba şal atarken, düşer, makamlar, şanlar;
Tevilin makyajını, çıplak hakikat anlar.

Menkulu sapmış beyni, tafra satan bir Mesih,
Kırk kedicik(!) seviyor, ekran hoş, keyif nezih,
Şirazesiz toplumun, tartısı da münfesih,
Pijamasız bir deli, uyanarak, ayanlar;
Cehalette fık atar, mümin emen çıyanlar

Ne aşk da muhabbet var, ne sevgi de estetik,
Bir akşam yemeğine, değme dilberler bitik,
Dudaklar sliikonlu, burunları estetik;
Suya yazılan yazı, aşklar, sözler, nişanlar;
Heyhat!Güzel atlarla, uçmuş güzel insanlar

Modernizmin doruğu, ahlakın en dibi mi?
Batı'nın battığı dert, bizi de yer gibi mi?
Son tecavüz kurbanı, komşusu mu?Bibi mi?

Mızrak çuvalı yırttı, pespaye hezeyanlar;
Köklerinden kopuş da; bi vefa yönler, yanlar
Kadir KOCA
02.05.2016